

angaaende Udførelsen af en Plan til et Fernbanenet. Paa dette Lovforslag skal jeg ikke videre indlade mig; men jeg skal kun erindre om; at Følgen af dets Antagelse vil være, at Statsgjælden vil blive forøget med circa 20 Millioner. Nu forekommer det mig dog, at naar vi staae paa et saadant Punkt, at vi ikke vide, om Statsgjælden vil blive forøget med 20 Millioner, og da vi ikke vide, hvorledes Udstedelsen skal finde Sted, om Obligationerne alene skulle bruges paa det indenlandske Marked, eller om de tillige ved at udstedes i en anden Myntfort end den her gjældende skulle bringes paa udenlandske Markeder; og da vi endelig ikke vide, hvor stort et Beløb af disse Obligationer der aarlig skal sættes i Circulation; saa er det meget betænkeligt, ikke at ville gaae ind paa Spørgsmaalet, om der er Udsigt til, at Statsgjælden aarligt vil blive forøget med flere Millioner, og om det kan antages, at Landets Kræfter ere af den Bessaffenhed, at disse Millioner Rigsdaler Obligationer ville kunne anbringes her i Landet. Det forekommer mig, at det vilde være hensigtsmæssigt at undersøge, om de 700,000 Rd., der blive disponible til 1ste April d. N., ikke bør anvendes til Formindsfelse af Statsgjælden. Det er et Spørgsmaal af den høieste Betydning; men jeg veed ikke, om jeg derom kan faae Oplysning af det meget ærede Ministerium. Saalenge indtil dette skeer, kan jeg ibetmindste ikke stemme for nærværende Lovforslag.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig at bemærke, at Indenrigsministeren, som ikke havde ventet nogen Discussion ved 3die Behandling, ikke kan være tilstede her, da han nemlig maa overvære en Forhandling i Folkethinget, hvor hans Nærværelse er aldeles nødvendig. Iøvrigt har jeg opfattet ham saaledes, at dette Lovforslag aldeles ikke kan have nogen som helst Indflydelse paa Betragtningen om, hvorledes et muligt Overskud skal anvendes.

Besvarelse: Det er ganske vist, at dette Forslag Intet afgjør med Hensyn til Anvendelsen af Kassebeholdningen, men indeholder den Bestemmelse, at Obligationerne skulle ind-

kaldes og udstedes paa en anden Maade. Det er denne Foranstaltning, som man efter min Mening ikke kan gaae ind paa, førend man kender de finansielle Forhold. Man vil sige, at det kun angaaer Formen for Obligationerne. Meget rigtigt! Men hvorfor skal man gaae ind derpaa? Hvorfor skal man forlade det, man har? Hvorfor skal man, skjøndt det er bekjendt, at en stor Deel af Publikum har en stor Følsomhed for noterede Obligationer, anvende Omkostninger til at forandre Obligationerne; naar man ikke er enig om, hvorvidt vi skulle søge at afbetale paa Statsgjælden eller ikke? Det er ganske vist, at Spørgsmaalet kun er, om vi skulle have den eller den Slags Obligationer, og dersom det var nye Obligationer, der skulde udstedes, en ny Gjæld, der skulde stiftes, da var Sagen en ganske anden; dersom Spørgsmaalet blot var om, under hvilken Form en ny Gjæld skulde stiftes, da var det ganske simpelt, at man gik ind derpaa. Men her er der Tale om en Forholdsregel, som indirecte slutter sig til en Forordning om, at vi skulle vedblive at have indenlandsk Statsgjæld i et mindstkrænket Omfang; at der ikke vil skee nogen Afbetaling derpaa. Derfor kan jeg ikke stemme for Lovforslaget. Jeg vilde ansee det for meget hensigtsmæssigt, om Indenrigsministeren ved denne Behandling kunde være istand til at fremsætte sine Betragtninger om vor finansielle Stilling — han har nemlig selv indrømmet, at der er finansielle Betragtninger, men han faae sig ikke dengang istand til at fremkomme med dem —; hvis derfor Nogen her havde ytret sig i samme Retning som jeg — der er kun een Stemme, der hidtil har ytret sig, og den gik ud fra en ganske anden Anskuelse end min — vilde jeg have foreslaaet den ærede Formand at udsætte denne Sags tredje Behandling, indtil Indenrigsministeren kunde være tilstede. Men jeg skal ikke for mit Vedkommende insistere derpaa.

Justitsministeren: Jeg tilstaaer, at jeg troer, at det vilde være temmelig unyttigt; thi jeg holder mig fuldkommen overbevist om, at Indenrigsministeren ikke under denne Sag og allerede nu, forinden han veed, hvorledes Arbejderne gaae frem paa Rigsdagen, vil kunne